

تَرَدِیکِ نوروژ با پَدَر و مَادَرَم بَرای خَرِیدِ لِبَاسِ نو با مِترِو به سَمَتِ بازارِ رَفْتِیم. دَر بازارِ قَدَم می زَدِیم و به دُنْبالِ لِبَاسِ مُناسِبی می گَشْتِیم. مَادَرَم یَک لِبَاسِ فُرُوشی را به مَن نِشان داد و گَفْت: «وَقْتی نوزاد بودی، از این جا بَرایتِ لِبَاسِ می خَرِیدِیم.»

بازارِ پُر بود از لِبَاسِ فُرُوشی. یَک لِبَاسِ آبی روشنِ اِنْتِخابِ کَرَدَم. آن لِبَاسِ بَسِیارِ خُوشِ رَنگِ بود. رَنگِ لِبَاسِ مَانَدِ رَنگِ آسَمانِ بود. آبی آسَمانی! مَادَرَم قِیمَتِ آن لِبَاسِ را از آقایِ فُرُوشنده پُرسید. قِیمَتِ آن نِیزِ مُناسِبِ بود. سِپَسِ مَادَرَم آن را بَرایم خَرِید. مَادَرَم رَنگِ لِبَاسِ مَن را بَسِیارِ پَسَنْدیده بود و بَرایِ خُودش نِیزِ یَکِ مَانتِو به رَنگِ آبی آسَمانی روشن خَرِید. پَدَرَم بَرایِ بَرادَرِ بُزُرگَم دو خُودکارِ زَرَدِ خَرِید که آنان را بَرایش کادو کَنَد. پَسِ از خَرِیدِ لِبَاسِ به سَمَتِ دِیگرِ بازارِ رَفْتِیم تا کَمی خُوراکِی خُوشِ مَزِه بَخَرِیم. مَادَرِ یَکِ کِیکِ جُو و یَکِ بَسْتِه آبِ نَباتِ موزی خَرِید تا روزِ سَالِ نو بَخُورِیم.

سِپَسِ ۲ کِیلو گُوجِه خَرِید تا بَرایِ شامِ اِمَشَبِ خُورشِت گُوجِه دُرُسْت کَنَد.

وَقْتی خَرِیدِ تَمَامِ شُد، دُوبارِه با مِترِو به خانِه بَرگَشْتِیم.

بَرادَرَم با دِیدِنِ آن دو خُودکارِ شاد شُد و رُوی

بِرکِه ای یَکِ خُورشِیدِ زیبا کَشید.

